

gines. Ita expoliuntur homines sapientiæ studio, & vicissim illa Divinarum humanarumque rerum scientia hominum labore perpolitur. Fit, non perfecta nascitur Philosophia, sunt etiam scientiis suæ ætates, quibus infanzia earum à juventutis flore, & hæc à decrepitæ senectæ langvore distingvitur. In natalibus autem artium pariter ac scientiarum investigandis oppido magna deprehenditur difficultas; idemque iis contingit quod Poëtarum Regi, ut Plinius eum appellat, Homero: (a) hunc Colophonii civem esse dicebant suum; Chii suum vendicabant; Salaminii repetebant; Smyrnæi verò suum esse confirmabant; permulti alii præterea de eo pugnabant inter se atque contendebant. Non aliter videtur de aliquarum artium origine certatum sæpius fuisse, cujus gloriam nunc hæc, nunc ista gens sibi vendicare annitebatur, & ut est antiquissimorum monumentorum ingens penuria, non rarò fit, ut egregiarum scientiarum incunabula non ad primos autores, sed ad eos, à quibus incrementum istæ acceperint, referantur. (b)

Non equidem nunc me implicabo ἀπεργάνοις omnium scientiarum γενεαλογίας, unam adduxisse sufficiat Logicam, in qua excolenda Aristotelem principem exitisse, extra dubium mihi videtur. Si autem longius respiciam spatia præteritorum temporum, in primam Logicæ inquiturus pueritiam, deprehendo quidem sectam, quæ ab Euclide Megarensi Megaricorum nuncupatur, (c) sectam vel ipso nomine excellens Logicæ studium ostentantem: dicebantur enim ἐλεγκτοὶ sive contentiosi, ac exinde à non-

(a) Cicero orat. pro Archia num. 8. (b) vid. Polyd. Vergilius de Rerum invent. libr. III. integro cap. XVIII. (c) Vossius de Sectis Philos. cap. XI. §. 2. 3. p. 64.